

[Indenrigsministeren.]

drivende i Gentofte udøver deres Virksomhed under. De mener, de kan konkurrere med København, at de leverer den samme Vare til den samme Pris. Derfor maa jeg paa det bestemteste tilbagevise det Bagtalesesfelttog, det ærede Medlem har indledet her i Tinget mod de næringsdrivende i Gentofte Kommune. Det er der overhovedet ikke noget Grundlag for.

Til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft skal jeg blot sige, at naar jeg ikke er gaaet ind paa alle det ærede Medlems Udtalelser om det civile Luftværn, ligger der selvfølgelig ikke deri nogen Indrømmelse af, at det ærede Medlems Udtalelser skulde være en Serie Kendsgjerninger. Det vilde være den letteste Sag af Verden her i Tinget at dokumentere fra Dato til Dato, hvilke Foranstaltninger der er truffet fra Indenrigsministeriets Side, hvilke Direktiver der er givet til Kommunerne med Hensyn til Tilrettelæggelse af forskellige Ting, og hvilke Bemyndigelser der er givet til andre Myndigheder i denne Sag. Hvis det ærede Medlems Parti ønsker en saadan Dokumentation, er jeg til enhver Tid rede til at give den i Finansudvalget eller paa andet passende Sted. Det, der er Kærnen i det hele, er imidlertid, at skønt det ærede Medlem taler om, at efter 2 Aars Forløb er intet foretaget, er vi, siger det ærede Medlem, i Virkeligheden kommet meget vidt, og alle Forbedelserne er sket paa Grundlag af Indenrigsministeriets Direktiver. Og paa samme Maade vil denne Sag blive ved at gaa ganske normalt, om end ikke med saa mange Pagter, som det ærede Medlem kunde ønske; men det ærede Medlem kan være overbevist om, at det hele vil gaa efter en ganske bestemt Linie.

Jeg skal give det ærede Medlem een Indrømmelse. Det var vist forkert, at jeg brugte det Udtryk, at det ærede Medlems Tale ikke havde gavnet Sagen, for jeg er tilbøjelig til at tro, at den hverken har gavnet eller skadet den. Naar jeg kom til at bruge dette Udtryk, var det vist ud fra en instinktmæssig Følelse af, at en anbefaling fra det ærede Medlems Side ikke styrker denne Sag i Befolkningen, men paa den anden Side kan den maaske heller ikke gøre noget. Men jeg tør slet ikke være sikker paa, at de Foranstaltninger, der bliver truffet, paa ethvert Omraade vil være tilstrækkelige for det ærede Medlem.

Anden Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Nej, vi er ikke saa naive, at Formaalet for vore Forespørgsler skulde være det, at der skulde komme Klammeri mellem Udenrigsministeren og Statsministeren, for det ved vi er umuligt, i hvert Fald for nærværende, der maa foregaa noget først; det er muligt, det kommer engang. Men de er jo dygtige begge to til at finde de Definitioner, som i den givne Situation skal dække Uenigheden.

Den højtærede Statsminister siger nu — og det er af Interesse —: Naar vi skal til at forhandle med fremmede Lande, kommer de med det Krav til os, at vi skal indføre flere Færdigvarer, og saa maa vi afveje alle Muligheder, om det er rimeligt eller ikke rimeligt. Og saa kunde den højtærede Minister tilføje med Udenrigsministeren, at hidtil har vi jo kunnet afveje, saaledes at der, alt taget i Betragtning, er et rimeligt Forhold. Men hvis det er Tilfældet, kan jeg sige til den højtærede Statsminister: Hvorfor bliver han saa saa vred, fordi Landbrugsraadet kræver fuld Udnyttelse? Han maa jo mene, at naar man hidtil har kunnet gøre det, maa man vel ogsaa kunne gøre det i Fremtiden. Men Statsministeren siger det ene Øjeblik, nemlig nu: Der kommer Krav om øget Indførsel af Færdigvarer, og saa maa vi jo forhandle. Men da han talte forleden Dag, sagde han, at Opfyldelsen af et saadant Krav formentlig var ensbetydende med forøget Arbejdsløshed her i Landet. Altsaa, den højtærede Statsminister er nu blevet saa meget klogere gennem den højtærede Udenrigsministers Manuduktion, og det kan maaske i Sagens Interesse vi andre kun være glade over. (*Oluf Pedersen:* Det er rigtigt!). Ja, det er rigtigt, men det forhindrer jo ikke, at det maa være os tilladt at spørge om, hvad Statsministeren har ment, og at konstatere, naar han har været ude i nogle Meninger, som ikke kan holde. Og det har han afgjort Sp. 156.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend E. Johansen: At optage nogen filologisk Diskussion med Indenrigsministeren tror jeg ikke tjener noget Formaal. Naar jeg læser de Ord, Indenrigsministeren benytter, er det ud fra en almindelig daglig Forstaaelse. Naar man siger, at en Mand gør et eller andet under Paaskud af noget, saa ligger deri, at dette noget, man har brugt som Paaskud, ikke er rigtigt. Altsaa, naar Indenrigsministeren i sin Redegørelse